

ПОРЯДОК

реагування на випадки булінгу (цькування) в закладах освіти та застосування заходів виховного впливу

Загальні положення

1. Цим документом визначається порядок реагування на випадки булінгу (цькування) в закладах освіти суб'єктами реагування, в тому числі при наявності підозрі про вчинення булінгу (цькування) стосовно малолітньої або неповнолітньої особи або такою особою стосовно інших учасників освітнього процесу.
2. У цьому Порядку терміні вживаються у таких значеннях:

Конфлікт – це зіткнення протилежно спрямованих, несумісних одна з одною потреб, інтересів, соціальних установок, планів тощо у свідомості окремої особи, яке виникає в міжособистісних взаємодіях окремих осіб чи груп;

Типовими ознаками конфлікту є:

- нерегулярність;
- баланс (рівність) сил – здатність кожної зі сторін конфлікту впливати на процес конфлікту, відносна рівність фізичних сил, соціально-психологічної адаптованості, комунікаційних навичок, соціального статусу, стану здоров'я, ментального розвитку;
- відсутність умислу заподіяння психічної та/або фізичної шкоди, приниження, страху, тривоги, підпорядкування своїм інтересам та/або спричинення соціальної ізоляції;
- розкаяння сторін конфлікту;
- зусилля сторін конфлікту спрямовані на вирішення конфлікту.

Булінг (цькування) – діяння (дії або бездіяльність) учасників освітнього процесу, які полягають у психологічному, фізичному, економічному, сексуальному насильстві, у тому числі із застосуванням засобів електронних комунікацій, що вчиняються стосовно інших учасників освітнього процесу, внаслідок чого могла бути чи була заподіяна шкода психічному або фізичному здоров'ю потерпілого;

Типовими ознаками булінгу (цькування) є :

- систематичність (повторюваність) діяння – вчинення різних форм насильства (фізичного, економічного, психологічного, сексуального, в тому числі за допомогою засобів електронної комунікації), двічі і більше разів стосовно однієї і тієї ж особи;
- наявність сторін – кривдник (булер), потерпілий (жертва булінгу), спостерігач (за наявності);

- умисні дії або бездіяльність кривдника, наслідком яких є заподіяння психічної та/або фізичної школи, приниження, страху, тривоги, підпорядкування потерпілого інтересами кривдника, та/або спричинення соціальної ізоляції потерпілого;
- дисбаланс (нерівність) сил – різниця у фізичному розвитку кривдника та потерпілого, рівні соціально-психологічної адаптованості, комунікаційних навичок, соціальному статусі, стані здоров'я (наявність інвалідності чи особливих освітніх потреб), ментальному розвитку тощо;
- відсутність розкаяння у кривдника.

Сторони булінгу(цькування) – це безпосередні учасники випадку – кривдник(булер), потерпілий (жертва булінгу), спостерігачі(за наявності);

Кривдник (булер) – учасник освітнього процесу, в тому числі малолітня чи неповнолітня особа, котра вчиняє булінг (цькування) по відношенню до іншого учасника освітнього процесу;

Потерпілий – учасник освітнього процесу, в тому числі малолітня чи неповнолітня особа, стосовно якої було вчинено булінг (цькування) в результаті чого безпосередньо заподіяно фізичну, психологічну, матеріальну шкоду, приниження, страх, тривогу, підпорядкування інтересам кривдника та/або спричинення соціальної ізоляції;

Спостерігачі – безпосередньо свідки та/або очевидці випадку булінгу (цькування);

Наслідок булінгу (цькування) - фізична, психологічна, матеріальна шкода, приниження, страх, тривога, підпорядкування потерпілого інтересами кривдника та/або соціальна ізоляції;

Учасники булінгу (цькування) – сторони булінгу (цькування), інші заінтересовані особи у запобіганні та протидії булінгу (цькування) в закладі освіти, передбачені спеціальними законами та залучені до освітнього процесу у порядку, що встановлюється закладом освіти.

Види булінгу:

Фізичне насильство – форма насильства, в тому числі при вивченні булінгу (цькування), що включає штовхання, зачіпання, підніжки, бійки, стусани, ляпаси, удари та інші дії, які завдають біль і тілесні ушкодження тощо;

Психологічне насильство – форма насильства, в тому числі при вчиненні булінгу (цькування), що включає образи, поширення неправдивих

чуток, ізоляція, ігнорування, бойкот, відмова від спілкування, погрози, маніпуляції, шантаж тощо;

Економічне насильство – форма насильства, в тому числі при вчиненні булінгу (цькування), що включає дрібні крадіжки, пошкодження або знищення особистих речей, вимагання грошей, їжі тощо;

Сексуальне насильство – форма насильства, в тому числі при вчиненні булінгу (цькування), що включає образливі жести, висловлювання, прізвиська, жарти, погрози, поширення чуток, обмацування сексуального (інтимного) характеру та/або змісту, сексуальні домагання тощо;

Кібербулінг – булінг (цькування), який вчиняється із застосуванням засобів електронних комунікацій (фото, відео і аудіо фіксація).

Інші терміни вживаються у значенні, наведеному в законах України «Про освіту», «Про соціальні послуги», «Про запобігання та протидію домашнього насильства», «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків».

Прояви булінгу (цькування) в закладі освіти, які є підставою для обґрунтованої підозри та реагування, є:

1) психологічні:

замкнутість, тривожність, страх або навпаки, демонстрація повної відсутності страху, ризикована, зухвала поведінка; невірноважена поведінка; агресивність, напади люті, схильність до руйнації, нищення, насильства; різка зміна звичної для дитини поведінки на контрастну; уповільнення мислення, знижена здатність до навчання; відлюдкованість, уникнення однолітків, бажання спілкуватися із значно молодшими дітьми; ізоляція, виключення з групи, небажання інших учасників освітнього процесу спілкуватися; знижена самооцінка, наявність почуття провини; поява швидкої втомлюваності, заниженої спроможності до концентрації уваги; демонстрація страху перед появою інших учасників освітнього процесу; схильність до прогулювання навчання; відмова йти до закладу освіти з посиланням на погане самопочуття; депресивні розлади; ауто агресія (само пошкодження); суїцидальні нахили та думки; інші прояви.

2) фізичні :

явні фізичні пошкодження; ознаки поганого самопочуття (нудота, головний біль, кволість тощо); скарги дитини на біль та/або погане самопочуття; намагання приховати травми та обставини їх тримання; наявність фото, відео та аудіо матеріалів фізичних знущань; інші прояви

3) економічні:

наявні пошкодження або зникання майна та/або особистих речей; скарги на вимагання особистих речей, їжі, грошей; інші прояви.

4) сексуальні:

скарги на образливі жести, висловлювання, прізвиська, жарти, погрози, поширення чуток, обмацування сексуального(інтимного) характеру та/або змісту; наявність фото, відео та аудіо матеріалів сексуального (інтимного) характеру та/або змісту; приховування статевих ознак через сором'язливість шляхом нашарування великої кількості одягу на тілі або використання одягу, який максимально приховує тіло; інші прояви.

4. До булінгу (цькування), який вчиняється стосовно малолітньої чи неповнолітньої особи та/або такою особою стосовно інших учасників освітнього процесу в закладі освіти, слід відносити випадки, які відбуваються безпосередньо в приміщенні закладу освіти та прилеглих територіях (включно з навчальним приміщенням, приміщеннями для занять спортом, проведення заходів, коридорами, роздягальнями, туалетними та душовими кімнатами, їдальнею тощо) та/або за його межами, в тому числі із застосуванням засобів електронної комунікації.

Суб'єкти реагування на випадки булінгу (цькування) в закладі освіти

1. Суб'єктами реагування на випадок булінгу (цькування) в закладах освіти є: заклади освіти всіх типів та форм власності; засновник закладів освіти (орган місцевого самоврядування та їх виконавчі органи у сфері освіти, відповідна рада від імені територіальної громади, фізична та/або юридична особа, рішенням та за рахунок майна який застосовано заклад освіти або які в іншій спосіб відповідно до законодавства набули прав і обов'язків засновника закладу освіти); територіальні органи (підрозділи) служб у справах дітей та центри соціальних служб для сім'ї дітей та молоді; територіальні органи (підрозділи) Національної поліції України.

Кожен із суб'єктів реагування на випадок булінгу (цькування) у закладах освіти діє в межах повноважень, передбачених законом та цим нормативно-правовим актом. Суб'єкти реагування на випадки булінгу (цькування) у закладах освіти за потреби надають інформацію центральному органу виконавчої влади у сфері освіти і науки про результати здійснення повноважень щодо запобігання та протидії булінгу(цькування) визначених законодавством.

2. Діяльність суб'єктів реагування на випадки булінгу (цькування) в закладах освіти здійснюється на таких принципах:

- законності;
- відкритості та прозорості;
- дотримання прав і свобод людини;
- поваги та неупередженого ставлення до сторін булінгу (цькування);
- конфіденційності;
- взаємодії та співпраці;
- невідкладного реагування;
- комплексного підходу;
- нетерпимості до булінгу (цькування) та визнання його суспільної небезпеки.

3. Орган місцевого самоврядування та їх виконавчі органи у сфері освіти, відповідна рада від імені територіальної громади, фізична та/або юридична особа, рішенням та за рахунок майна яких засновано заклад освіти або які в інший спосіб відповідно до законодавства набули прав і обов'язків засновника закладу освіти; розглядають скарги на відмову у реагуванні на випадок булінгу (цькування) за заявами здобувачів освіти, їх батьків, законних представників, інших осіб та приймає рішення за результатами розгляду таких скарг; сприяють створенню безпечного освітнього середовища в закладах освіти та вживають заходів для надання соціальних та психолого-педагогічних послуг здобувачам освіти, які вчинили булінг (цькування) стали його свідками або постраждали від булінгу; можуть делегувати окремі свої повноваження колегіальному органу управління закладу освіти та/або наглядовій раді закладу освіти.

4. Територіальні органи (підрозділи) служб у справах дітей та центри соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді разом із членами комісії закладу освіти з розгляду випадків булінгу (цькування): проводять оцінку потреб малолітнього чи неповнолітнього кривдника та/або потерпілого щодо соціальних послуг, медичної або психологічної допомоги; інформують одного з батьків або законного представника про права, соціальні послуги, медичну, соціальну, психологічну, правову допомогу, яким може скористатися малолітній чи неповнолітній кривдник та/або потерпілий.

Порядок реагування закладу освіти на випадок булінгу (цькування)

1. Підставою для реагування в закладах освіти на випадки булінгу (цькування) є заява або повідомлення, про випадок та/або підозру його вчинення стосовно малолітньої чи неповнолітньої особи та/або такою особою стосовно інших учасників освітнього процесу, отриманої суб'єктами реагування на випадки булінгу (цькування) в закладах освіти.

Повідомлення можуть бути в усній та/або письмовій формі, в тому числі із застосуванням засобів електронної комунікації (телефон, соціальні мережі, електронна пошта, електронні месенджери, офіційні веб ресурси та ін.).

2. Повідомляти про випадки булінгу (цькування) в закладах освіти може будь-яка особа, учасником або стороною якого вона стала або яка підозрює про його вчинення стосовно малолітньої чи неповнолітньої особи та/або такою особою стосовно інших учасників освітнього процесу, або про який отримала достовірну інформацію. Повідомлення про випадки булінгу (цькування) або підозру про його вчинення можуть подаватися до будь-якого суб'єкта реагування, визначеного у пункті 1 розділу II цього Порядку.

3. Повнолітні учасники освітнього процесу зобов'язані вжити заходів невідкладного реагування у разі звернення дитини та/або якщо вони стали свідками булінгу (цькування) (оцінити рівень небезпеки життю та здоров'ю сторін булінгу (цькування), негайно втрутитись із метою припинення небезпечного впливу, надати (за потреби) невідкладну медичну та психологічну допомогу, звернутись до органів охорони здоров'я для надання медичної допомоги тощо).

Керівник закладу освіти

- Призначає уповноважено особу за реалізацію норм законодавства у сфері запобігання та протидії булінгу (цькуванню) в закладі освіти з числа своїх заступників;
- у разі отримання заяви про випадок булінгу (цькування) не пізніше однієї доби повідомляє територіальний орган (підрозділ) Національної поліції України про звернення, одного з батьків або законних представників малолітньої чи неповнолітньої особи;
- для невідкладного надання психологічної допомоги (за потреби) інформує територіальний орган (підрозділ) служби у справах дітей та/або центр соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді;
- для організації надання медичної допомоги постраждалій особі (за потреби) викликає бригаду екстреної (швидкої) медичної допомоги;
- визначає наказом склад комісії з розгляду випадків булінгу (цькування) з метою проведення розслідування;

- у випадку тимчасової відсутності уповноваженої особи визначає цим наказом особу зі складу комісії, відповідальну за підготовку матеріалів для засідання (шляхом опитування учасників випадку, з'ясування наявності фото та відео фіксацій, психологічної характеристики сторін тощо);
- інформує особу, яка звернулась із заявою, про подальший порядок її розгляду; скликає засідання комісії з розгляду випадків булінгу (цькування) не пізніше, ніж три робочі дні з метою планування та застосування необхідних заходів реагування.